

ΚΛΙΟΣ

ΕΒΔΗΜΗΡΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕ
ΕΚΑΔΟΜΝΗ ΑΠΑΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΣΥΡΩ

Ἐνταῦθα	ἔτησία Δρ.	10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	» »	11
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικά γραφεῖα	» »	20
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἐν γένει	Φρ.	44

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ ὀπίσθος	λεπ.	20
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.		
Τὰ δικαστικά προπληρόνεται.		
Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.		

Ὁ Ἰατρός κ. Ἀλέξ. Γ. Γλαράκης δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς του ἐν τῷ φαρμακείῳ καὶ φαρμακείῳ τῶν κ.κ. Λεων. Γκοδόστη καὶ Ἀγγέλου Παυλῆ.

Διαλυθείσης ἀπὸ τῆς 15 τρέχοντος μηνός καὶ ἔτους τῆς μέχρι τοῦδε ὑφιστομένης μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀδελφοῦ μου κ. Δημ. Πιεράκου ἐμπορικῆς ἐταιρίας ὃ ὃ τὴν ἐπωνυμίαν «Δ. καὶ Β. Πιεράκος» γνωρίζω εἰς τὸ κοινόν ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θέλω ἐργάζεσθαι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν τετρακλωνων Νημάτων ἀλεύκων καὶ χρωματιστῶν, ἐλπίζω δὲ, ὅτι θέλω τιμηθῆ ὡς μέχρι τοῦδε μετὰς παραγγελίας τῶν κ. κ. καταναλωτῶν.

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου, τῆ 30 Μαρτίου 1893.

Διατελῶ

Βασίλ. Ν. Πιεράκος

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ

Ὡς ἐγράφομεν, τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐγένετο ἡ ὑπὸ τῶν δανειστῶν τῆς Παλαιᾶς Ἀτμοπλοίας ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐκλογή τῶν ὀριστικῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως αὐτῆς, καθ' ἣν καὶ πάλιν ἐδείχθησαν αἱ διαθέσεις τινῶν, τὰς ὁποίας ἀριστα ζωγραφίζει ὡς ἐξῆς ἡ ἐν Πειραιεῖ ἀξιόλογος «Σφαίρα».

«Αἱ γνωστὰ ἔξεις καὶ διαθέσεις τῶν ἀτμοπλοϊκῶν τῆς Σύρου, αἱ ἀγαθοῦσαι εἰς τὸν ὄλεθρον τὴν ἀσφαλεστάτην καὶ κερδαλεωτάτην τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπιχειρήσεων, οὐδ' εἰς τὸν τάφον αὐτῆς ἐννοοῦσαι ν' ἀφήσωσιν ἡσυχον τὴν δυστυχῆ Παλαιὰν ἐταιρίαν. Ὅτι προεμάντευσε Σύριος συνάδελφος λαλήσας περὶ ὀργίων καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῆς Παλαιᾶς Ἀτμοπλοίας, τελεῖται ἤδη. Τὸ πάθη τῶν ἀντιπάλων τῶν ἐρίζοντων τίς νὰ καταλάβῃ τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἐκ τῆς λείας, ἀρκούντως πλου-

σίας καὶ μετὰ τὴν πτώχευσιν τῆς ἐταιρίας, εἶνε τοσούτω ἄκοσμα, ὥστε πείθεται τις ὅτι οὐδ' ἡ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ διὰ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν τελεσθεῖσα καταστροφή τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας τὸ παράπαν συνέτισεν αὐτοὺς. Περὶ τὸν νεκρὸν τῆς ἀμαρτωλῆς Ἀτμοπλοίας νομίζει τις ὅτι συνωθῶνται ἀλληλοσπαρασσόμενοι λύκοι καὶ κύνες, καὶ ὅτι ὑπεράνω τούτων περίπτανται γύπες γαμφώνυχες ἔτοιμοι ν' ἀρπάσωσιν ἐξ αὐτῶν τὴν περιμάχητον βοράν. Τῇ ἀληθείᾳ πάντῃ ἀλλοίαν περιμένε τις τὴν διαγωγὴν τῶν ἀτμοπλοϊκῶν μετὰ τὴν πτώχευσιν τῆς Ἐταιρίας. Φυσικόν ἦτο μετὰ τὸ δεινὸν πάθημα νὰ καθίσταντο συνετώτεροι καὶ ἐπιφυλακτικώτεροι οἱ χάριν τῶν ἰδίων τελῶν προπαρασκευάσαντες πρὸ πολλοῦ τὴν καταστροφήν καὶ οἱ μέχρις ἐσχάτων εἰς τὴν ἀγωνίαν τῆς Ἐταιρίας μηδὲν ἄλλο διαβλέποντες ἕκαστος ἢ ὅτι προσῆγγιζεν ἡ ὥρα τῆς λαφυραγωγίας. Καὶ ἐν τούτοις οὔτε πρὸ, οὔτε μετὰ τὴν πτώχευσιν τῆς ἐταιρίας ὑπεχώρησεν ἡ ἰδιοτέλεια πρὸ τοῦ κοινοῦ ἢ ἔστω τοῦ τοπικοῦ συμφέροντος τῆς Σύρου».

Κατὰ τὴν εἰρημένην δὲ συνεδρίασιν ἀνεκαλύφθησαν σπουδαιόταται ἀποκαλύψεις τὸ πρῶτον ἡδη ἴσως ἐμφανιζόμεναι πρὸ τῆς Ἑλλην. δικαιοσύνης καὶ καταδεικνύουσαι τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡ μακαρίτις διωκεῖτο ζῶσα.

Ἐνῶ μέχρι τῆς πτωχεύσεώς της καὶ μετ' αὐτὴν παρίσταντο ὡς νομίμως ἀντιπροσωπεύοντα αὐτὴν τὰ γνωστὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, τὰ τοσοῦτον οὐρίως ὀδηγήσαντα αὐτὴν εἰς τὸν λιμένα τῆς χρεωκοπίας, καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ταῦτα ἀντεποιοῦντο ἐξουσίαν ἐκ τοῦ νόμου καὶ τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ μὴ ἀνήκουσαν πλέον αὐτοῖς, κατὰ τὴν γενομένην τὴν Δευτέραν συνέλευσιν τῶν δανειστῶν τῆς πτωχεύσεως πρὸς ὑπό-

δειξιν τῶν διοριστέων ὀριστικῶν συνδίκων, μετ' ἐκπλήξεως ἠκούσθη ἐν αὐτῇ ὑπό τινος τῶν δανεισῶν ὑποβληθὲν τῷ κ. Εἰσηγητῇ τῆς πτωχεύσεως, ὅτι ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1892 μέχρι τῆς πτωχεύσεως ἦτοι τοῦ Μαρτίου 1893, ἡ ἐταιρία αὕτη δὲν ὑφίστατο κατὰ νόμον, λήξαντος τοῦ ἐταιρικοῦ βίου αὐτῆς ἔκτοτε, καὶ μὴ παραταθέντος, ἦτοι μὴ ἀνανεωθέντος, τοῦ βίου τῆς ἐταιρίας ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1892 διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, κατὰ τὴν ἐπιτακτικὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 37 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου προκειμένου περὶ συστάσεως καὶ νομίμου βίου ἀνωνύμου ἐταιρίας καὶ ἐπομένως ὅτι οἱ παραστάντες ἄχρι τοῦδε ὡς νομίμως ἀντιπροσωπεύοντες αὐτήν, ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ διαχειρισθέντες σπουδαιότατα συμφέροντα τῆς ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1892 νομίμως ἐν διαλύσει εὐρισκομένης ἐταιρίας, ἦτοι ἐκποιήσαντες ἀτμόπλοια, βορβοροκόρον καὶ ἀτμοκινήτους φορηγίδας, ἐνοικιάσαντες ἐπὶ δεκαετίαν τὰ ἀτμόπλοια καὶ τὰ ἐργοστάσιά της, εἰσπρόξαντες ἐκ τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον δραχμῶν καὶ παραχωρήσαντες ὑποθήκας ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων της, φέρουσιν ἀκεραίαν προσωπικὴν εὐθύνην καὶ εὐθύνονται μόνον ὡς ἄτομα εἰς λογοδοσίαν ὡς διαχειρισθέντες περιουσίαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας οὐδὲν εἶχον δικαίωμα μετὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1892, ἦτοι ἀφότου ἔληξεν ὁ βίος τῆς ἐταιρίας.

Ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη ἀποκάλυψις θὰ γεννήσῃ βεβαίως δικαστικούς ἐλέγχους πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς οὕτω καὶ τόσον παρανόμως διαχειρισθείσης ἐπὶ ἔτη ἀμαρτωλοῦ ἑλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας, προκειμένου μάλιστα νὰ ἐξετασθῇ ἂν οἱ προσωπικῶς εὐθυνόμενοι διὰ τὴν μὴ νόμιμον διαχείρισιν πολλῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δύνανται, ὡς ἀξιούσι, κατὰ νόμον καὶ τὰς σχετικὰς ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἐφαρμοστέας διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, νὰ διορισθῶσιν ὀριστικοὶ σύνδικοι τῆς πτωχεύσεως, ἦτοι οἱ σπουδαιότεροι δοσίλογοι ἐπὶ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, νὰ ἐγκατασταθῶσιν ὡς δεξίλογοι ἐν τῇ περιουσίᾳ τῆς ομάδος τῆς πτωχεύσεως. Ἄλλως τε κατὰ τὸ ἀρθρον 592 τοῦ Ποιν. Νόμου οἱ κύριοι οὗτοι ὑπέχουσι καὶ Ποινικὴν εὐθύνην διὰ τὸ ὅποιον, ὡς λέγεται, θέλει γίνεαι ἡ δέουσα ἐνέργεια.

Ἀληθῶς τὸ τέλος τῆς Παλαιᾶς Ἀμαρτωλῆς εἶναι ἀκριβὲς καὶ ἀπαραλλάκτος συνέχεια τοῦ βίου αὐτῆς, βεβαίως δὲ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι δὲν θὰ παύσῃ δίδουσα ἀφορμὴν εἰς τε τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν δημοσιογραφίαν.

Ἵποδηματοποιὸς ὁ κ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΡΑΝΤΖΑΚΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἵπὸ τοῦ ἀστυνόμου κ. Γρέζου, ἐνεργήσαντος μετὰ τῆς χαρκτηριζομένης αὐτὸν εὐφρίας καὶ δραστηριότητος, συνελήφθη χθὲς ὁ ὑπὸ τῆς Γαλλ. κυβερνήσεως καταζητούμενος πολὺς Ἄρτων. Ὁ κ. Γρέζος ἀπὸ καιροῦ εἶχε εἶπει τὸ βλέμμα ἐπὶ τινος ὑπόπτου ξένου, μετὰ συνεννοήσεως δὲ γενομένης τηλεγραφικῶς μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γαλλ. ἀστυνομίας συνέλαβε τὸν διαβόητον φυγόδικον μένοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ καθολικοῦ τινος ἱερέως μεθ' οὗ εἶχε συμμαθητεύσει ἐπὶ πολλὰ ἔτη παρὰ τῷ ἐν Γαλατῶν διδασκαλεῖῳ.

— Αἱ ἐορταὶ τῶν Παθῶν καὶ τοῦ Πάσχα παρῆλθον, τοῦ λαοῦ πανηγυρισάντος μὲν αὐτὰς, ἀλλ' ἐν στενοχωρίᾳ ἐνεκα τῆς ἐν γένει κρατούσης τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν οἰκονομικῆς δυστυχίας, εἰς ἣν μερικώτερον συνέβαλε καὶ ἡ παρούσα τῆς Ἑλλην. ἀτμοπλοικῆς κατάστασις.

— Καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα οἱ ναοὶ ἦσαν πλήρεις λαοῦ ἀκροωμένου τὰς κατανυκτικὰς τῶν Παθῶν ἀκολουθίας. Ἡ περιφορὰ δὲ τῶν ἐπιταφίων καὶ ἰδίως τοῦ τῆς μητροπόλεως, ἐγένετο μεγαλοπρεπέστερα παρὰ ποτε, συμβαλοῦσης εἰς τοῦτο τῆς καλοκαιρίας, ἐνῶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ λεπτὴ βροχὴ ἔβλαψέ πως τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς τελετῆς. Αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ οἰκίαι ὀπόθεν διήρχοντο οἱ ἐπιτάφιοι ἦσαν λαμπρότατα φωταγωγημέναι, τῶν περιοίκων πάντων πρὸς ἀλλήλους ἀμιλλωμένων διὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς διακοσμῆσεως διεκρίνοντο ἰδίως ἡ ὁδὸς Ὀμήρου καὶ ἡ ὁδὸς Ἀγροῦς, ἀπὸ τῆς οἰκίας Γκολφροπούλου μέχρι τῆς διασταυρώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς ἐδοῦ Ἐρμού, παρέχουσαι θέαμα μαγευτικὸν καὶ ἄξιον πανοράματος.

— Καὶ ἡ ἐορτὴ δὲ τοῦ Πάσχα ἐπανηγυρίσθη λαμπρῶς κατὰ μὲν τὴν πρώτην Ἀνάστασιν τελουμένην ἐν ταῖς πρὸ τῶν Ναῶν πλατείαις καὶ οἱ τρεῖς τῆς πόλεως Ἐνοριακοὶ ναοὶ παρεῖχον θέαμα μεγαλοπρεπέστατον, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν Ἀνάστασιν ἐγένετο ἡ κατ' ἔτος συνειθισμένη εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Δῆλι Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως συνάθροισις κόσμου πολλοῦ.

— Καὶ εἰς Ἄνω Σῦρον εἰς τοὺς ἐκεῖ Ἀνατολικούς ναοὺς ἐτελέσθησαν μετὰ μεγαλοπρεπειᾶς αἱ τελεταὶ τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τῆς Ἀναστάσεως, παραστάντων εἰς τὸν ἐκεῖ μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ τε δημάρχου Σύρου κ. Ἀντ. Ρούσσου καὶ τοῦ ἀστυνόμου κ. Γρ. Ξανθάκη. Τὸν ἐπιτάφιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου συνώδευσεν ἀπόσπασμα στρατιωτικῶν χωροφυλάκων ἀποσταλέντων παρὰ τῆς μοιραρχίας.

— Τὴν ἐορτὴν ὅμως διετάραξε δυστύχημα γενόμενον τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς ἔξωθεν τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν Βρατσανοῦ. Ἐνῶ ὁ ἐκ Χαλκίδος φρουρὸς στρατιώτης Ἀναστάσιος Βλάχος ἤστειζετο μετὰ τοῦ συστρατιώτου του Ἀγγελῆ Παναγιώτου ἐκπυρσοκροτήσαν τὸ ὄπλον δι' οὗ ἐγένοντο οἱ ἀστεῖσμοι, ἐφόνευσεν ἐκεῖνον. Ὁ φονεὺς στρατιώτης προεφυλακίσθη.

— Ἐπίσης ἀστυνομικὸς κλητὴρ Ἐρμουπόλεως (μηκέτι παυθεὶς ἔτι) ἐπυροβόλησεν ἄνευ τινος ἀφορμῆς κατὰ τοῦ κ. Ἀντωνίου Δαλεζίου δημοτικοῦ συμβούλου Σύρου, νέου φιλησύχου καὶ εἰς οὐδένα πάποτε δόντος ἀφορμῆν.

— Έτυχώς έφέτος άν και οι πυροβολισμοί ησαν πλείονες ίσως η κατά τα παρελθόντα έτη, ουδέν έξ αυτών δυστύχημα έγένετο.

— 'Αλλ' άφού παρήλθον αί έορταί, κατά καθήκον δηλοΐμεν τήν πρός τόν πανιερώτατον άρχιεπίσκοπον ευγνωμοσύνην τών ένοριτών του Ναού του 'Αγίου Νικολάου, επί τῷ είς αυτόν διορισμῷ του 'Ιεροψάλτου κ. Παρρασκευά Βρυωνίδου καλλιφώνου ψάλτου και έμπείρου μουσικού κατακλήσαντος άληθώς κατά τās ήμέρας ταύτας τās άκοάς τών είς τόν νχόν εκκλησιαζομένων διά τῆς μουσικῆς αυτού τέχνης και γλυκαίας φωνῆς. 'Αλλως τε ο κ. Βρυωνίδης είναι έτι άξιόπαινος διότι άνήρ συνετός, ουδέμίαν διδει προσοχήν είς τούς κατ' αυτού γρυλλισμούς ανθρώπων φρονερών, δι' ιδιοτέλειαν κηρυζάντων κατ' αυτού πόλεμον.

— 'Η πανήγυρις τῆς Τήνου άτυχώς έφέτος έγένετο ελιγώτερον μεγαλοπρεπῆς και δι' άλλους μέν λόγους, αλλά ιδίως διότι η έορτή συνέπεσε κατά τήν εβδομάδα τών Παθών. Οι είς τήν πανήγυριν συνελθόντες ησαν πολυόλιγώτεροι τών δεκακισχιλίων, αί δέ είσπράξεις του νχού άνήλθον μόλις είς τριάκοντα χιλιάδας δραχμών.

— 'Εξακολουθοΐσιν αί έν τῷ ένταϋθα Συλλόγῳ τών έμποροΰπαλλήλων όμιλίας, κατά τήν τελευταίαν τών όποιων όμιλήσεν ο ένταϋθα άριστος ίατρος κ. 'Ανδρέας Φραγκίδης θέμα λαβών τήν ιστορίαν τῆς 'Υγιεινῆς Συγχάρομεν τῷ κ. Φραγκίδῃ άριστα πραγματευθέντι τό ζήτημα τοϋτο.

— Γνωρίζομεν τοίς ήμετέροις συμπολίταις ότι από τῆς 31 Μαρτίου μέχρι 14 'Απριλίου εκτίθεται έν τῷ δημαρχείῳ ο φορολογικός κατάλογος τών έπιτηδεύματων καθώς και τών έμποροΰπαλλήλων του ήμετέρου δήμου διά τήν παρούσαν τριετίαν (1893—1895) πās δέ έγγεγραμμένος δύναται νά κάμη τās ένστάσεις αυτού ένώπιον τῆς κατά τόν νόμον έπιτροπῆς.

— 'Επίσης εκτίθεται κατά τό αυτόν χρονικόν διάστημα και ο συμπληρωτικός κατάλογος τών έπιτηδεύματων του 1892. Τα άνωτέρω ήθέλησε νά καταστήσῃ γνωστά δι' έγκυκλίων είδοποιήσεων και ο δήμαρχος 'Ερμούπολεως, άλλ' αϋται γεγραμμένοι είς γλώσσαν άκατάληπτον, εκίνησαν τόν γέλωτα τών άναγνωσάντων, όπως κατορθώουσι τοϋτο πάντα τα έγγραφα τών τελευταίων έτών του άτυχούς ταϋτου δήμου. 'Ο άμφιβάλλον άναγνώστης τήν ύπ' αριθ. 1018 είδοποίησιν του δημαρχου και άν δύναται άς έννοήσῃ περι τίνος πρόκειται.

— 'Ο ένταϋθα γνωστός όφθαλμίατρος κ. Γεώργιος Γελαδάκης έμνηστεύσατο τήν διά πάντων τών προτερημάτων κεκοσμημένην δεσποινίδα Γιούλαν Γ. Καλαποδοπούλου. Τοίς άριστα προσηρμοσμένοις μελλονόμενοις ο «'Ηλιος» ευχεται ταχείον στέψιν.

— 'Αποθανούσα εκηδεύθη αξιοπρεπώς αγαθή δεσποινα και ευσεβῆς χριστιανή η **Αίκατερίνη 'Ψύλλα**, εκ Χίου καταγομένη. 'Ο «'Ηλιος» συλλυπεΐται τοίς τέκνοις αϋτῆς.

— 'Επίσης ο αγαπητός ήμών κ. Παναγιώτης Μίχας έθρήνησε τήν προσφιλή αυτού αδελφήν **'Αργυρώ Καλογεάννη** θανούσαν έν Βόλῳ όπου ητο άποκατεστημένη.

— Τήν προσεχῆ Παρασκευήν έορτήν τῆς Ζωοδόχου πηγῆς ο κ. Παναγιώτης Μίχας δέν έορτάζει ένεκα πένθους.

— 'Απῆλθεν είς Παρισίους χάριν ευρυτέρων σπουδών ο ίατρος κ. Παντελής Δρόσος.

— Τοϋς έν ταίς φυλακαίς δυστυχείς ένθυμήθησαν οι γνωστοί δι' φιλανθρωπικές πράξεις κ. Κάρολος Βοττάρης και Γεώργιος Χ. Ζερβουδάκης εκ Μήλου άποστειλαντες αϋτοίς άμνους και άρτους ίνα διασκεδάσωσιν. Οι ειρημένοι συμπολίται και páλιν έδειξαν τās αισθήματά των.

— Διαμείνεις ένταϋθα επί τινας ήμέρας απῆλθεν είς Πειραιά ο εκεί δικηγόρος κ. Θεόδ. Λυμπεράκης δημοσιογράφος και δημοτ. σύμβουλος. Τόν Θεόδωρον υπεδέχθησαν οι 'Ερμούπολίται μετ' ένδειξεων αγάπης και ύπολήψεως όχι μόνον χάριν αυτού του ίδιου, αλλά και χάριν του άγκνητου τοίς 'Ερμούπολίταις πατρός του κ. Γεωργίου Λυμπεράκη, οϋτινος τήν ένταϋθα ως νομάρχου διαμονήν πάντες ήδέως άναμιμήσκονται.

— Είς τās 'Αθηναϊκās έφημερίδας καταχωρίζονται συχνότατα ευχαριστήρια άποζημιωθέντων εκ δυστυχημάτων υπό τῆς 'Ασφαλιστικῆς εταιρίας London Lancashire τῆς όποιās πράκτωρ ένταϋθα είναι ο φίλος κ. Ν. 'Αλεξάνδρου.

— 'Ο έν Βενετία άποκατεστημένος σοφός 'Ελληκ. 'Ιωάννης Σκαλτσούνης άγγέλλει τήν εκδοσιν συγγράμματος «Περί γενέσεως του ανθρώπου. 'Ερμηνεία Χριστιανισμού και έπιστήμης» 'Ο λόγος όστις παρεκίνησε τόν σοφόν συγγραφέα είναι η παρ' ήμίν κοινωνική κατάσταση τῆς όποιās τό πρώτον αίτιον είναι κατά τόν συγγραφέα «**η έπιφαινομένη είς τόν λαόν άποχαύνωσις πάσης θρησκευτικῆς πεποιθήσεως**». Συνιστώμεν είς τοϋς ήμετέρους συμπολίτας νά έγγραφως συνδρομηταί του άριστου ταϋτου συγγράμματος παρ' ήμίν άντι δραχμών έπτά, άν και τό βιβλίον εκτυπούται μετá μεγίστης καλαισθησίας είς τό κατάστημα του κ. 'Ανέστη Κωνσταντινίδου και σύγκειται εκ σελίδων πεντακοσίων περίπου.

— Τό έν 'Αθήναις βιβλιοπωλείον τῆς «'Εστίας» τό καθημέραν πλουτίζον τήν ήμετέραν φιλολογίαν διά χρησιμωτάτων εκδόσεων, άγγέλλει τήν εκδοσιν τών «'Απομνημονευμάτων του άρτι θανόντος Σοφού 'Αλεξάνδρου 'Ρίζου Ραγκαβῆ» άπαρτιζόντων τόμους τέσσαρας, εκάστου εκ σελίδων πεντακοσίων περίπου, τιμωμένων άντι δραχμών πέντε. Συνδρομηταί γίνονται παρ' ήμίν και τό πρακτορείῳ τών 'Εφημερίδων.

Κύριε συντάκτα τῆς έφημ. «'Ηλιος»

Καταχωρίσατε παρακαλῶ είς τās στήλας τῆς αξιοτίμου ήμών έφημερίδος τάδε.
«Ποικιλανθές»! υπό τό όνομα ταϋτο μόλις πρό πέντε ήμερῶν είδε τό φῶς κομψότατον τομίδιον με ροδινα, με πράσινα και με άλλην μεγάλην ποικιλίαν έξωφύλων.

Θεωρία έπισκόπου και καρδιά μυλωνά, ιδού έν γένει τι έχομεν νά είπωμεν περι τῆς Ποικιλανθίδος, και πραγματικῶς η παροιμία αϋτη εφαρμόζεται

ἐπιτυχέστατα ἐπ' αὐτῆς, διότι ὅσον κομψὸν φαίνεται ἔξωθεν τὸ τομίδιον τοῦτο, μὲ τὰ πλαγιασμένα ψηφία τοῦ καλλιτεχνωτάτου ὄντως ἐξωφύλλου, τόσον ἐντὸς γέμει ἀνοησιῶν καὶ ἰδεῶν ἀνθρώπου μὴ γνωρίσαντος εἰσέτι τὸ γράφειν.

Τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου προσπίπτει, τὸ καὶ ὄλων ἀσχιστον, εἶναι ὁ πρόλογός του· ἐν αὐτῷ ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀρχεται μὲ φράσιν ἱπταμένην ἐν τῷ αἰθέρι, ὡς οὐδόλως συνδεομένη μὲ τὰ κατωτέρω, ὁ ποταπὸς συγγραφεὺς μὲ ὑπερηφάνειαν παιδίου ἔχοντος τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ πᾶν γνωρίζει, νομίζει τὸ ἐλεεινὸν ἔργον του ὑπέρτερον πάσης κρίσεως, καὶ δὲν περιμένει οὔτε συμβουλὰς οὔτε κρίσεις, ἐν τούτοις καλὸν θὰ ἦτο νὰ δεχθῆ τὴν μίαν καὶ μόνην μας συμβουλήν, νὰ ἔχη, δηλαδὴ, ὀλιγωτέραν περὶ τοῦ ἑαυτοῦ ἰδέαν; ἵνα δυνηθῆ ποτὲ νὰ εὐδοκιμήσῃ.

Ἦδη ἐρχόμεθα εἰς τὰ καθέκαστα.

Ἐν τῇ ἀφιέρωσει τὸ ὄλον τετράστιχον εἶναι ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐννοίας, ἔπειτα τὸ εἰς τὸ 1893 ἀναφερόμενον ποίημα εἶναι πλήρες ἀνοησιῶν καὶ ὄλων δυσνοήτων φράσεων.

Μόνον ἐν τῷ «ἀπροόπτῳ» θὰ ἠδύνασο νὰ ἀναγνώσῃς μὲ κάποιαν εὐχαρίστησιν τὴν ἀληθῶς τεχνικωτάτην καὶ ποιητικωτάτην περιγραφὴν τῆς φύσεως, ἐὰν δὲν ἐπεσκίαζεν αὐτὴν ἢ ὄλων ἀνόητος ἐκείνη φράσις, ὅτι δηλαδὴ ἢ ὁδὸς Πατησίων θέλγει τὴν ἐποχὴν· τὸ ἐπίλοιπον εἶναι ὄλων ἀτεχνοῦ· αἴφνης βλέπεις ὅτι ὁ φίλος σου ἀπόλλυται ἐὰν δὲν τὸν βοηθήσῃς ἐγκαίρως, φλέγεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ τὸν βοηθήσῃς, τρέμεις καὶ ἀγωνιάς μὴ ἀποθάνῃ· ἀλλ' ἀγνοεῖς τὸ ὄνομά του, πῶς νὰ τὸ μάθῃς; ἀποκοιμᾶσαι!! ἵνα σοὶ ἔλθῃ κατ' ὄναρ!!!! ἐν τούτοις ἔχεις μίαν μόνην ὥραν ἵνα τὸν σώσῃς.

Καὶ εἰς τὸ ἀπὸ Σύρου εἰς Νάξον μετ' ἐπιστροφῆς!! ταξείδιον, πῶς θὰ ἐκλάβῃς ἐκεῖνο τὸ ἀκόμψως ἐν τῷ μέσῳ τῆς διηγήσεως φερόμενον «sans souci»!! Εὐτυχῶς τὸ μέρος τοῦτο ἔχει καὶ κάτι τὸ καλόν, διότι ἐν αὐτῷ ἀναγνωρίζεις ἐπὶ τέλους ὁ συγγραφεὺς, ὅτι ἡ διήγησις του εἶναι ἄχαρις, ἀν καὶ δὲν ἐννοῇ νὰ ρίψῃ τὸ σφάλμα ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τῆς κακοκαιρίας. Ἴσως ὁ μὲν τὸ ἔγραψεν ὅτε, καθὼς ἐξιστορεῖ, ἐλειποθύμει ἐνεκεν τῆς τρικυμίας.

Ἀντιφάσεις ἀς ἐγκαταλείψωμεν διότι ἔχει πολλὰς τοιαύτας ὁ συγγραφεὺς, καὶ τοῦτο σημαίνει ὅτι εἶναι ἀστάτου χαρακτῆρος, ἄλλοτε μὲν θεωρεῖ τὸν μαθητικὸν βίον χαριέντα καὶ φαιδρᾶν, ἄλλοτε δὲ φάρτωμα καὶ φυλακὴν.

Ἀμίμητος ὅμως εἶναι ἐν ταῖς παρομοιώσεσι ἐν αἷς καὶ ὑπερτερῆ καὶ αὐτοῦ τοῦ θελοῦ Ὁμήρου.

Φαντάζεται καὶ παρομοιεῖ ὁ εὐφάνταστος ποιητὴς τὴν κοπὴν τοῦ σαπφειρίου κύματος ὑπὸ τῆς κόπης, ὡς τὴν κοπὴν τῆς ζιλατίνης!! καὶ τὰ σπῆτια!! τῆς Σύρου ὡς γλυκίσματα τοσοῦτον φυσικὰ, ὥστε νὰ γίνῃς ὑπὲρ τῆς ζαχαροπλαστέου καὶ νὰ τὰ βάλλῃς εἰς τὸ πιάτον!

Ἄλλ' ἀρκεῖ διότι θὰ ἀηδιάσῃς καὶ σὺ ἀναγνώστᾳ μου· ἀς ἀφήσωμεν τὸν ἀληθῆ Ἄγγελον μὲ τὰς ἀνοησίας του, ἀς ἀφήσωμεν τὰ αἰνίγματα ὧν τὰ πλεῖστα εἶναι κλοπιμαῖα, ἀς ἀφήσωμεν τὰ ποιήματα ἅτινα εἶναι ἀνάξια κρίσεως, ἀφοῦ ἄλλως τε καὶ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς μαρτυρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ποιητὴς, καὶ ἀς ἔλθωμεν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἅτινα δύναται τις νὰ ἀναγνώσῃ.

Καὶ ἐν πρώτοις. Τὸ θυμὸν τῆς ἀπελπισίας ἐὰν ἐλιπον μερικαὶ χυδαῖαι φράσεις ὡς τὰς «δὲν θὰ δώσω πεντάρα» καὶ ἄλλαι, θὰ ἦτο κάπως καλόν, καὶ τὴν ὁμῶς ὑπερτερῆ τῶν ἄλλων καὶ κατὰ τὴν ἐννοιαν καὶ κατὰ τὴν τοῦ λόγου καλλιτέπειαν.

Ἰπέρτερον ὅμως ὄλων τῶν ἄλλων εἶναι τρία τινὰ ἐν τῇ Ποικιλανθίδι. α) Αἱ ἐντυπώσεις τοῦ Δ. Θ. ἐν ταῖς ὁποίαις νὰ μὲν διακρίνει τις τὴν ἀπειρίαν τοῦ νέου περὶ τὸ γράφειν, ἀλλ' ὅπως δὴ ποτε δύναται νὰ τὰς ἀναγνώσῃ μὲ κάποιαν εὐχαρίστησιν· καλόν ὅμως θὰ ἦτο νὰ παρελίπετο ἐκεῖνο τὸ Γαλλικὸν «souvenir» ἀφοῦ ὑπάρχει ὠραιότατη Ἑλληνικὴ λέξις «ἐνθύμιον» διατὶ νὰ πιθηκίζωμεν;

Ἄλλο ὠραιότερον ἔργον εἶναι «Ἡ ἐπαίτις τοῦ Λυκάρνου» μετὰ φράσεις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Δαλεζίου. Ἐν αὐτῷ φαίνεται ὅτι ὁ νέος οὗτος ὄχι μόνον τὴν μητρικὴν του γλῶσσαν γινώσκει κάλλιστα καὶ ἀπεικονίζει τὰς Γερμανικὰς φράσεις καταλλήλως διὰ τῶν Ἑλληνικῶν, ἀλλ' ὅτι ἔχει καὶ εὐχέρειαν μὲ τὸ γράφειν. Πιστεύομεν ὅτι ἐὰν καταγίνῃ θέλει γίνῃ ἀριστος μεταφραστῆς.

Ὅλων δὲ τῶν τε περὶ ὧν καὶ ποιητικῶν ἔργων τῆς Ποικιλανθίδος ὠραιότατον εἶναι τὸ «εἰς τὸ λεύκωμα τῆς ἀδελφῆς μου» ποιημάτων Κωστή τινος· ἐν αὐτῷ βλέπει τις τὴν ποιητικὴν εὐφυίαν τοῦ νέου ὅστις καταγινόμενος θέλει γίνῃ εἰς ἐκ τῶν σπουδαίων ποιητῶν μας. Ἐν ἀμφισβολία μόνον μᾶς θέτει τὸ ἐν τῷ β'. στίχῳ «οἱ κάλυκες» τὸ ὅποιον ἐὰν ἔχη οὕτω ἀφαιρεῖ τὴν ὄλην τοῦ ποιήματος ἐννοιαν.

Τὰ ἄνθη τῆς ἀνοίξεως τὰ ῥόδα τοῦ Μαῖου.

Κατ' ἔτος μόνον μιά φορά οἱ κάλυκες ἀνθίζουν.

Πιστεύομεν ὅμως ὅτι θὰ ἦναι τυπογραφικὸν λάθος ἀντὶ «τοὺς κάλυκας» ὅτε καὶ ἡ ὄλη ἐννοια εἶναι σαφής.

Τὰ ἄνθη τῆς ἀνοίξεως τὰ ῥόδα τοῦ Μαῖου

Κατ' ἔτος μόνον μιά φορά τοὺς κάλυκας ἀνθίζουν κτλ.

Τελευτώντες τὴν κρίσιν μας δὲν θέλομεν νὰ ἐκληθῇ αὕτη ἀλλέως, δὲν ὀρμώμεθα οὔτε ἐκ πάθους πρὸς τὸν συγγραφέα τὸν ὅποιον δὲν γνωρίζομεν, οὔτε ἐξ ἄλλης τινος αἰτίας, ἀπλῶς μόνον διερμηνεύομεν τὴν γνώμην μας, ἥτις εἶναι καὶ γνώμη τῶν πολλῶν.

Λ. Ε. Φακίρης.

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ζαχαροπλάστᾳς.

Γνωστὸν εἶναι εἰς πάντας ὅτι τὸ λουκοῦμι τῆς Σύρου χαίρει παγκόσμιον φήμην. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅθεν νὰ κατασκευάζωσι τοιοῦτον καθ' ὅλα ὁμοιον εἰς τὴν γεῦσιν, τὴν τσίπαν, τὸ πυκνόν, τὴν κόρδα καὶ τὸ ἄρωμα, δύνανται ν' ἀποτανθῶσι πρὸς ἐμὲ νὰ τοῖς διδάξω νὰ τὸ κατασκευάζωσι ὅπου καὶ ἀν εὐρίσκονται, προσθέτοντες τὰ συστατικὰ τοῦ ὕδατος τῆς Σύρου.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου, τῆ 22 Μαρτίου 1893.

Ἰ
Σωκράτης Γ. Χούμης.

Ὁ γνωστὸς ὑποδηματοποιὸς κ. ΙΩΣΗΦ ΣΑΡΓΟΛΟΓΟΣ μετέφερε τὸ κατάστημά του ἀντικρῶ τῆς οἰκίας Ν. Καρδίτση καὶ παραπλευρῶς τοῦ βαπτείου τοῦ κ. Μιχαὴλ Ραουζαίου.